

Oponentský posudek na diplomovou práci Mgr. Kateřiny Rounové „Pracovní zátěž u manažerů: percepce a hodnocení“

Téma diplomové práce, i když často zkoumané, patří dlouhodobě k velmi aktuálním vzhledem k proměnlivosti socioekonomických podmínek a také vzhledem ke specifickým podmínkám v oblastech výroby, služeb a obchodu. Příčiny i důsledky zátěže či stresu obecně na psychiku člověka jsou dobře známy. Autorka využívá těchto poznatků k tomu, aby zjistila, jakým specifickým způsobem se projevují u manažerů v oblasti strojírenství a v oblasti soukromého vzdělávání.

Teoretickou část autorka zahajuje zajímavou úvahou o vymezení stěžejního pojmu, tj. stresu, resp. zátěže. V obecnější rovině pokračuje 1. kap. uvedením druhů zátěže a hlavních stresorů. Druhá kapitola je jistou konkretizací obecných poznatků o stresu do oblastí práce s poukazem na nejdůležitější zdroje stresu. Pokud stresové podmínky nastanou, vyvolávají interindividuální reakce, stejně tak jako tendence k jejich zvládnutí (kap. 3). Vzhledem k tomu, že cílem práce je zjistit, které jsou nejsilnější stresory u manažerů ve dvou zvolených sférách, věnuje se ve 4. kap. vybraným metodám diagnostiky pracovní zátěže. Poslední kapitola teoretické části je věnována charakteristice profese manažera.

Teoretická část je přiměřeného rozsahu, je dobře koncipována i zpracována, tvoří dobré východisko pro empirickou část. Jistá nepřesnost (zřejmě spíše překlep) je na s.10: Walter Cannon byl americký fyziolog (nikoli filozof) a jeho první práce byly publikovány ve 20. letech 20. stol. Na s. 27 je u Eysencka správně uvedeno, že vychází z Pavlova, ale dimenze extravert-introvert jako by byla autorsky přisouzena Eysenckovi.

V empirické části si autorka klade za cíl zjistit, jak sami manažeři v oblasti strojírenství a školství vnímají a posuzují zátěž, která je spojena se zastáváním této pracovní pozice. Formulovala osm hypotéz, které ověřovala na vzorku 35 manažerů vybraných podle určitých kritérií. Pro sběr dat použila autorka vlastní dotazník (na s. 58, kde se o něm píše, není ovšem jasné k čemu – to vyplývá až z jeho přečtení v příloze), jehož součástí je Meisterova metoda hodnocení zátěže. Výzkum potvrdil hypotézy jen zčásti, což autorka diskutuje hned ve výsledkové kapitole. Mimo formulovaný cíl práce je zkoumání motivace k volbě profese manažera. I přes uvědomování si značné náročnosti této profese jednoznačně v motivech dominuje finanční ohodnocení a možnost kariérového růstu, a to u mužů i žen.

Diplomová práce Mgr. Kateřiny Rounové působí jako celek vyváženě, se zřetelnou provázaností teoretické a empirické části. Je napsána kultivovaným jazykem a opírá se o

českou i zahraniční literaturu. Kromě výše uvedených drobných připomínek by snad bylo vhodné práci ukončit závěrem či souhrnem výsledků teoretické i empirické části.

Závěr: Předložená práce Mgr. Kateřiny Rounové splňuje po všech stránkách požadavky na ni kladené, a proto ji doporučuji k obhajobě.

Praha, 28. 4. 2010

Ivan Slaměnik